

РЕШЕНИЕ

№ 92

гр. Добрич, 25.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДОБРИЧ, XVIII СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Веселин Ив. Николов

при участието на секретаря Стела Б. Димова
като разгледа докладваното от Веселин Ив. Николов Административно наказателно дело № 20223230201347 по описа за 2022 година

Производството е образувано по жалба на „***“ ЕООД с ЕИК *** с представляващ Ю. П. в качеството на работодател срещу наказателно постановление № 08-2200245/252 от 08.11.2022 год. на И.Д. Директор на Дирекция „Инспекция по труда „ гр. Добрич.

С атакуваното наказателно постановление на жалбоподателя за нарушение на чл. 63 ал.2 от Кодекса на труда и на основание чл.416 ал.5 във вр. с чл. 414 ал.3 от КТ е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 2500/две хиляди и петстотин / лева.

По същество жалбоподателят оспорва НП като незаконосъобразно и необосновано. Редовно уведомен се явява в съдебно заседание и се представлява от адвокат К. Д. от АК Добрич .

Въззиваемата страна се представлява от ст. юрисконсулт Г. Х., оспорва депозираната жалба и изразява становище за правилност и законосъобразност на атакуваното наказателно постановление.

Независимо от основанията, посочени от въззивника, съдът подложи на цялостна преценка атакуваното наказателно постановление, при което констатира следното:

На 19.09.2022 г. в 14:30 часа е била извършена проверка от К. Г. С. -

главен инспектор и А. Ю. И. - инспектор на строителна площадка „жилищна сграда с изба и пристроена лятна кухня“, находяща се в гр.Добрич ул. „Цар Симеон“ №32 изпълнявана от жалбоподателя - „***“ ЕООД. При проверката в обекта е било заварено да престира труд , като строител лицето С. Н. Ж. с ЕГН:*****, като същият собственооръчно е попълнил декларация. От представените на 04.10.2022 г. в Дирекция „Инспекция по труда“, със седалище Добрич трудов договор №102/19.09.2022 г., справка от ТД на НАП за приети и отхвърлени уведомления изх.№083902201511950 от 19.09.2022 г. и от детайлна проверка в регистъра на трудовите договори, показващ регистрацията му в 16:08:24 часа е установено, че жалбоподателя - „***“ ЕООД в качеството си на работодател е допуснал до работа на 19.09.2022 г. като „строител“ лицето С. Н. Ж. с ЕГН:***** преди да му е предоставил срещу подпис колие от уведомлението за сключения трудов договор, заверено от ТД на НАП. Нарушението е извършено на 19.09.2022 г., установено е на 04.10.2022 г. На база така описаната фактическа обстановка бил съставен АУАН №08-2200245 от 11.10.2022 год. и в последствие било издадено НП № 08-2200245/252 от 08.11.2022 година.

Описаната фактическа обстановка се установява от показанията на актосъставителя- К. Г. С. и св. А. Ю. И. , Г. В. В. , С. Н. Ж. и Р. Б. Т. , както и от приобщените по делото писмени доказателства.

В административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Актът за установяване на административно нарушение /АУАН/ е съставен в законоустановените срокове от компетентното длъжностно лице, съобразно разпоредбата на чл. 416. ал. 1 от КТ , в присъствие на двама свидетели и съдържа необходимите реквизити по чл. 42 от ЗАНН. Следва да се отбележи, че преди да се произнесе по преписката, наказващият орган е проверил акта с оглед неговата законосъобразност и обосноваост. Следва да се посочи, че в оперативната самостоятелност на наказващият орган е да прецени достатъчни ли са събраните доказателства, за да бъде ангажирана наказателната отговорност на определено лице, явяващо се субект на нарушението, поради което не могат да бъдат споделени и доводите на жалбоподателя за неизпълнение от наказващия орган на задълженията му по чл. 52, ал. 4 от ЗАНН.

Наказателното постановление е издадено в срока по чл. 34. ал. 3 от ЗАНН

от компетентния административнонаказващ орган, съдържа необходимите реквизити по чл. 57 от ЗАНН и е надлежно връчено на търговеца.

Видно то приложения Трудов договор №102/19.09.2022 г. в настоящото производство то същият и от представените на в Дирекция „Инспекция по труда“ Добрич справка от ТД на НАП изх.№, „№083902201511950 от 19.09.2022 от 16:08:24 часа е било установено, че жалбоподателя - „***“ ЕООД с ЕИК *** с представляващ Ю. П. в качеството си на работодател е допуснал до работа на 19.09.2022 . в 14:30 часа, като „строител“ лицето С. Н. Ж. с ЕГН:***** преди да му е предоставил срещу подпис колие от уведомлението за сключения трудов договор, заверено от ТД на НАП.

Настоящият състав не кредитира свидетелските показания в настоящото производство на свидетелите С. Н. Ж. и Р. Б. Т.. В декларацията попълнена от свидетеля Ж. , намираща се на лист 21 в настоящото дело е отразено стартирането/началото/ на трудови отношения от 19.09.2022 година с работно време от 12:00 часа до 17:00 часа в качеството на „строител“- общ. работник.

По отношение на визираното нарушение и приложимия материален закон съдът установи следното:

АУАН е редовно съставен, предвид което се ползва, съгласно чл. 416, ал. 1 от Кодекса на труда /изм. ДВ, бр. 108 от 2008 г./ с доказателствена сила за отразеното в него до доказване на противното.

От събраните доказателства се установява следното:

Настоящия състав следва да упомене , че споменатото ТЕЛК решение от процесуалния защитник на жалбоподателя , много ясно е изписано, че лицето е работоспособно, т.е. въпреки това заболяване медицинските органи са тези, които решават дали дадено лице е работоспособно . Както каза и самия управител – жалбоподател е видно , че трудовия договор е сключен на 16-ти и в него съвсем точно и ясно е посочено кога лицето да постъпи на работа, това е трябвало да постъпил на работа съгласно последното изречение на 17-ти септември, проверката е била на 19-ти, т.е. два дни след това. Действително лицето е било на обекта, както стана ясно от показанията на свидетелите, то е престирало труд, работило е лицето Ж. и от там вече е дадена декларация за попълване. В своята съвкупност всички тези документи доказват, че има трудово правоотношение, то е възникнало, не се спори по това и от там вече е установено, че лицето е започнало работа преди да му

бъде връчен на хартиен носител заверена такава справка от ТД на НАП.

В хода на съдебното производство не се установи различна фактическа обстановка от описаната в АУАН и в издаденото въз основа на него наказателно постановление. Конкретните обстоятелства по нарушението са установени от свидетелите К. Г. С. , А. Ю. И. , Г. В. В. и С. Н. Ж., чийто показания са последователни и логични и се подкрепят от приетите по делото писмени доказателства. Изложената фактическа обстановка съдът намира за безспорно установена въз основа на разпитаните в хода на съдебното дирене свидетели- инспектори на ДИТ, както и от приложените и приети по делото писмени доказателства .Иначе казано – доказателствената сила на АУАН не само че не е оборена, но фактическата обстановка описана в АУАН и в НП е безспорно установена в съдебно заседание.

По отношение на наложеното наказание: Предвидената имуществена санкция по чл. 414, ал. 3 от КТ ” Работодател, който наруши разпоредбите на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 или 3 и чл. 63, ал. 1 или 2,, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лв., а виновното длъжностно лице - с глоба в размер от 1000 до 10 000 лв., за всяко отделно нарушение. ” е в размер от 1 500 до 15 000 лв.

При определяне размера на имуществената санкция съдът следва да вземе предвид тежестта на нарушението, подбудите за неговото извършване и другите смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства. В конкретния случай административнонаказващия орган е определил имуществена санкция в размер на 2500 /две хиляди и петстотин/лв., която надвишава предвидения от закона минимум. Никъде в наказателното постановление обаче, наказващия орган не е определил как е определил този размер , нито кои обстоятелства е приел за смекчаващи, кои за отегчаващи и как те се съотнасят. Следва да се има предвид, че административнонаказващия орган няма задължение във всеки случай на първо по ред нарушение да налага най-лекото предвидено в закона наказание, тъй като това би противоречило на правомощията му в чл.27 от ЗАНН, но щом наказващия орган счита, че следващото наказание за дадено нарушение трябва да бъде определено над минимално предвидения размер, то следва да изложи мотивите си затова в решението. В противен случай наказания остава в положение, при което не може да се защитава адекватно за определения размер на наказанието, тъй като не е наясно и със

самите мотиви за налагане на наказание в такъв размер. Настоящия състав е на мнение , че размера на имуществената санкция следва да бъде намален до 1500/хиляда и петстотин/ лв.

Споделя се извода ,че нарушението е за първи път но правилно и законосъобразно административнонаказващия орган не е приложил хипотезата на чл. 28 от ЗАНН.Възникнали са вредни последици за работещите и невъзможността да се отстрани нарушението .

С оглед изхода на производството административното нарушение се явява установено, в случая следва да се приложи т. 2, б. "а" Тълкувателно решение № 3/85г. на ОСНК, ако наказателното постановление бъде потвърдено или изменено, разноските се възлагат върху нарушителя, защото с виновното си поведение е станал причина те да бъдат направени. Изрично липсва отмяна на горното ТР, поради което макар и ЗАНН да е изменен, то същото не е загубило значение, предвид липсата на изрично посочване по надлежен ред на този факт с друго такова на ВКС и ВАС, като закон не може да дерогира ТР, и същото се явява задължително за съдилищата.

С оглед изхода на спора, както и изрично стореното от процесуалния представител на въззиваемата страна - Дирекция „Инспекция по труда” със седалище Добрич искане, следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер, определен в чл. 37 от Закона за правната помощ, съгласно препращащата разпоредба на чл. 63, ал. 5 от ЗАНН. В случая, за защита по дела по ЗАНН, разпоредбата на чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ предвижда възнаграждение от 80 до 120 лева. Производството по делото е проведено в осем съдебни заседания, не се отличава с фактическа или правна сложност, разпитани са голям брой свидетели – пет , поради което следва да се присъди възнаграждение за процесуално представителство в размер на 80/осемдесет/ лева.

Предвид горното , обжалваното наказателно постановление следва да бъде изменено .

Воден от изложените фактически констатации и правни изводи, на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯМ НП № 08-2000245/252 от 08.11.2022 год. на И.Д. Директор на Дирекция „Инспекция по труда „ гр. Добрич, с което на „***“ ЕООД с ЕИК *** с представляващ Ю. П. в качеството на работодател за нарушение на по чл. 63 ал.2 от КТ и на основание чл. 416 ал. 5 във вр. е чл. 414. ал. 3 от КТ е наложена „имуществена санкция,, в размер на 2500/ две хиляди и петстотин/ лева , като НАМАЛЯВА размера на санкцията от 2500/две хиляди и петстотин / лева. на 1500/хиляда и петстотин/лева.

ОСЪЖДА „***“ ЕООД с ЕИК *** с представляващ Ю. П. да заплати сумата от 80/осемдесет/ лева на Дирекция „ИТ” гр. Добрич представляващо юрисконсултско възнаграждение на юрисконсулт Г. Х. Н. с ЕГН ***** .

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд гр. Добрич в 14 дневен срок от уведомяване на страните по реда на АПК.

Съдия при Районен съд – Добрич: _____